

వెంకన్న ఉద్యోగం

వెంకన్నకు వుద్యోగం దొరికింది. అసలు వాడిదివరకే చాలకాల వుద్యోగాలు చేశాడు. ఒక రోజు కుక్క దా పాలేరుగా కొన్నాళ్ళు, లారీకే నడుపని కొన్నాళ్ళు, ఒక పాండ్రిలో గాలితిత్తి వూజేపని కొన్నాళ్ళు, యిలా రకరకాల వుద్యోగాలు చేశాడు. కాని వాణ్ణిగిలే అవేని వుద్యోగాలు కాదంటాడు. నాకరీలంటాడు. నాకరీలో శానిసత్వం వుందనీ, వుద్యోగంలో అదిలేకపోగా ఎంతో హుందాతనం వుందనీ వాడినమ్మకం. అసలు వాడికి వుద్యోగం దొరకటం చాలగమ్మత్తుగా జరిగింది. ఎవో పనివిూద డిప్యూటీకలెక్టరు గారు మా గ్రామం రావడం తటస్థించింది. బంకల్లో ముసలబు కరణం గారూ, నేనూ, మరి కొంతమంది గెతులూ కూర్చుని గ్రామ విషయాలు మాట్లాడుతున్నాము. డిలికలెక్టరు గారు తమయింట్లో పనిచేయడానికి ఒక నమ్మకమైన మనిషి కొవాలని ముసలబు గార్లు ఒకటం, కొంచెంసేవాలోనించి ముసలబు గారు వెంకన్నకు కబురుపెట్టడం జరిగింది. అంటే మా పూరంతటికీ వెంకన్న నమ్మకస్తుడని జేరిందన్నమాట. అసలు రహస్యం ఏమిటంటే ముసలబు గారికి వెంకన్నవిూద ప్రత్యేకమైన అభిమానమేమీలేదు. కాని యిక్కడ వెంకన్నకు వుద్యోగం సంపాదించి పెట్టింది, ముసలబు గారి దయాగామా, అభిమానం అంతకన్నా గాను. కేవలం ముసలబు గారి 'ప్రిసేజ్' ఇంత ముసలబు నెవుండి ఒక చిన్న విషయంలో యింత ఆలోచించడమా అని 'పిలకరా ఆవెంకణ్ణి' అన్నారు. ఇదీ అసలుసంగతి.

వెంకన్న వుద్యోగంకుట విని గంతు లేకుంట్టా వచ్చాడు అసలు వాడే కీసుధ్యే వుద్యోగంమీద ధ్యాసకల్పింది. రోజూ యిలా కూటికి తడుముకోడం బావుండలేదనీ ఏవో ఒకానికరమైన వుద్యోగంలో (నాకరీలో కాదు) చేగలనీ ఆలోచనకల్పింది. దానికి కొరణం సంవత్సరంక్రితం వాడికోకొడుకు వుట్టడమే.

డిలికలెక్టరు గారు వెంకన్నకు పర్సన్ కండిషన్స్ యిలా వివరించాడు. మొదటిది బస్టిలో కాపురంపెట్టాలి. ఉదయం ఆరున్నరకలాపని(యంటి)లోకొవాలి. పన్నెం డింటికి భోజనానికపోవచ్చు తిరిగి రెండు గంటలకలావచ్చి రాత్రి ఎనిమిదిగంటలవరకూ వుండాలి. ఆఫీసుకు పోవకల్లెను. తేతం నెలకు మొత్తం నలభైవాలగు రూపాయలు.

“అ! దాంబేముందిలేండి! ఏరా? వెంకా సమ్మతమేరా” అన్నారు ముసలబు గారు. “తమరిందిదిగా నెప్పలా దొరా. సమ్మతమే.” అన్నాడు వెంకన్న ముసిముసి వత్సలు నవ్వుకుంటూ. “సరే! వెంటనే పనిలో ప్రవేశించు. చాలా నమ్మకంగా పనిచేయాలి ముసా! అందుకున్నార కరణం గారు.

“మాకు వెంకన్నా నీ అదృష్టం పండిందిరా. లేకపోతే దొరగారిచేతులోపడతావా. క్రొద్దగా, నమ్మకంగా పనిచేశావా నీ భవిష్యత్తు బావుంటుంది. దొరగారికి ప్రమోషనుకూడా దగ్గోనేపడింది. వారు కలెక్టర్వగానే నీఅదృష్టంబావుంటే డబ్బ

“తా తి నే ని”

దాగువుగావొచ్చు.” అన్నారు పేగుపడ్డవెద్ద మనిషి రంగయ్యవాయుకుగారు. ఎంత అభీషరయిజేమాత్రం మనిషి గాదా? పాక్షలకు లాంగదా? ప్రమోషను సంకతి వివగానే దొరగారు విలాసంగా వత్సకున్నారు.

వెంకన్న వుద్యోగంలో ప్రవేశించాడు. పసంతా సరదాగావుంది. ఆడుతూపాడుతూ చేసుకోవచ్చు. తన కివోపవా? (బ్రాగున్నే పోవడం ఇంట్లో చిలరపములు అవగానీళ్ళు లేవడం అంటు తోమడం, ఇళ్ళు శుభ్రం చేయడం, అకసరమైతే బజారుకల్లి కూరలు తేవడం, ఇంకా అవి ఇవీ చిన్న చిన్న పనులుంటే చక్క బెట్టి భోజనానికి పోవడం.

పొయంత్రం అలా నీలన్నీ నీకొడుకు తీసుకలి తిప్పకురావడం. ఏమిటో చేరింది పనేలేదు. ఇహ తేలితం హాయిగా డగలాచ్చు. ఇదివరకుమాదిరి రోజూ కూటికి వెనుక్కోవకల్లెను. నొంకు చిరుతుకోవకల్లెను. బస్టికాపురం పెళ్ళాయూ, కొడుకు. చక్కని వుద్యోగం. ఇంకంకొవాలనుకున్నాడు.

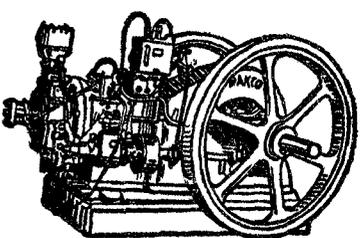
వెంకన్న వెంకయ్య గా మారాడు. వెళ్ళాం పేగుగూడా మార్చాడు. మా పూల్లో వాడి వెళ్ళాం చేడక రతి. నాగరీంగా వుండాలని దాన్ని రత్నమ్మ గా మార్చాడు. రేపు రత్నమ్మూలకావచ్చు. ఎలుండి రత్నమ్మ కలి, తరువాత రత్నమ్మం. ఇంకా ఎన్నిమారినా ఆకృర్య పడవకల్లెను. నాగరికతకు ఎంతచక్కని నిర్వచనం? ఎవనో చెప్పారట. డిలికలెక్టరు గారింట్లో పనిచేస్తూ ఇలా పల్లెటూరి అవతారంలో వుంటే బావుండదనీ, ఇప్పుడు వాకు నొక్కరువేసి పొంకు చేతుల చొక్కా పోగా ముగుస్తున్నాడు. గడ్డం నమ్మగా గీస్తున్నాడు. (కాపురంకనివ్వడం లేదు. సిస్టి ఫోల్స్ సిస్టి అనండి. లేనా యింకేవేనా నొండి. కాని ఈ మాగుకి వాడి తప్పలేదు. యింతటిక. నిజానికి నెహలూగారి కొడుకై గివంయనా, ఒక మామూలు బమ్మ బెగ్గెరయినా ఇద్దరి పనే ఒక్కనే. కాని యిద్దరికీ గౌరవంలో ఎంత వేదా? ఆక్రయి ముసన్న వ్యక్తుల్ని బట్టి నాకు గౌరవాల ఆధారపడివుంటయ్. ఢిల్లీ నెక్రేటిరియట్లో ఒక డిప్యూచింగ్ కల్లె అయినా యిక్కడ తాలూకా ఆఫీసు గుమాస్తాని మాకే ములకవ వ్యక్తిగౌరవంలో మనకేమీ ప్రత్యేకత లేకపోయినా ఫలానా గొప్పవారికగ పనిచేసున్నాం గా బట్టి మనంకూడా గొప్పవాళ్ళం అనే భ్రమ గాల మందిలో చూశాను. ఇది కేవలం ఆత్మవంచన తప్ప మరేమీ కాదు. అలాకే వెంకన్న కూడా. తనో ఆఫీసరుకర పనిచేసున్నాడు గాబట్టి తను కూడా గొప్పవాడననే భావం వాడి మనస్సులో మెదులూ వుంటుంది. దానికి తగ్గట్టు ఇప్పుడు వాణ్ణి అంతా గౌర

PAKCO పాకో ప్లాస్టిక్, కోల్డ్ డ్రాఫ్టింగ్ క్రూడ్ ఆయిల్ ఇంజనులు

—: ప్రత్యేక లక్షణములు:—

- * పనిచేయ ప్రారంభించుట తేలిక
- * తక్కువ ఇంధన ఖర్చు
- * క్రమమైన పడక
- * దిట్టమైన నిర్మాణం
- * ఎక్కువ మన్నిక
- * అస్పృతంగా పనిచేయును
- * బాప్లూయర్, ఇంజన్ పరికరములు మద్రాసు ఆంధ్ర, కర్ణాటక, కేరళ రాష్ట్రములకు ఏకెంటు.

Grams: "LAMP" **K. S. SHIVJI & CO.,** (Estd. 1903)
 Phone 3617 పాస్టు షాక్స్ నెం. 5, 178-79 బ్రాహ్మ్య, మద్రాసు-1.

వెంకన్న ఉద్యోగం

కంగా చూస్తున్నారు. కొందరు ఏమండీ వెంకయ్యగారూ! అనికూడా పిలుస్తున్నారు అలాటి పిలుపు విన్నపుడు మొదటో సిగ్గే నేడి. ఎప్పుడెప్పుడు మా పూరి మనస్సుగాలే 'ఏరా వెంకా' అంటే చిన్నబుచ్చుకుంటున్నాడు. 'వెంకయ్యగారూ' అనకపోతే మానే కనీసం వెంకయ్య అనకూడదా అనుకుని భాగపడతాడు. కాని వెంకనలేక పూరుకునేవాడు. మనిషిలో ఏమార్పొచ్చినా పరిసితుల్ని బట్టే.

వెంకన్న జీవితం సాఫీగా పోతోంది. వాడి భవిష్యత్తుకో గాఢరంటి వుంది. చీకూచింత లేదు. త పట్టాగనే ప్రశ్న ఇవారికి లేదు. కాని జీవితం యాంత్రికంగా మారి పోయింది. ఇప్పుడిప్పుడే వాడికేవో తెలియని దిగులు పుడుతోంది. చేతినిండా పని లేదు. తీరికాలేదు. డిలకలెక్టరు గారి యిల్లనే బోనులో యిగుక్కు పోయాడు. ఇప్పుడిప్పుడే వాడు కొంచెం వెనక్కి తిరిగి చూసుకుంటున్నాడు. ఉద్యోగం లేనప్పుడు ఇవమంటే పనిలోకి పోయేవాడు. లేకుంటే లేదు. అప్పుడు పనులున్నా కష్టమనిపించలేదు. ఇప్పుడు అన్నీ వుండి కూడా ఏదో తెలియని మానసిక వ్యధ.

దొరగారింట్లో పని కూడా మొదటో తున్నట్లు లేదు. ప్రతిదానికి తనపనిలో తప్పలు పడుతున్నారు. ప్రాద్దున్నే పోయి, ఎవరికీ, ఏలోటూ రాకండా చూసుకోవాలి. అయినా విఫో ఒకా తప్ప వెదుకుతూనే వుంటారు. భక రోజున దొరగారు నిద్రలేచే సరికి టూత్ బ్రష్ అందించలేదని మండి పడారు. ఇంగ్లీషులో చాల తిట్లు తిట్టారు. అలాగే ఒకాసారి వేణ్ణిళ్ళలో చన్నిళ్ళు

ఎక్కువ కలిపాడని అమ్మగారు నానా మాటలంది. కూరలు, వాడితో తెప్పించుకోకా మానరు. అరణా, అణా, మిగుల్పుకుంటున్నాడని అనుమానించకా మానరు. ఇలాటి పరిసితులే మా పూర్వోపుంటే మరుక్షణాన పని చాలించుకునేవాడు. రక్కలున్న వాడికి డొక్కడక పోతుందా అనే ధీమాతో వుండేవాడు కాని యిగి వుద్యోగం. దీన్ని ఒదిలించుకోకచ్చు. కాని వాడి మనస్సు ఒప్పుకోవడంలేదు. వెళ్ళాం బిజ్నెస్ మేనా ఉద్యోగం చేయాలి. బహుశా వాడు బానిసత్వానికి అలవాటుపడిపోయివుండొచ్చు. దాన్నుండి బయటపడాలి! ప్రయత్నించడు. సర్కస్ లో సింహం కూడా ఒకప్పుడు మృగరాజే. కాని సర్కస్ లో చేరాక సోమరితనం బలిసి తప్పించుకుందామని ప్రయత్నించడు. యజమాని ఆడమన్నట్లు ఆడుతుంది.

వెంకన్నకు పనంటే మొదటో వున్న చుహగ లేదు. మందగొడితనం, పరాకూ ఎక్కువయినయ్. ఇంట్లో కొందరు చెవుడేమానంటారు. కొందరు చెవుకుగాను పొగరంటారు. ఈ అనుకోడం అంతా వెంకన్న వింటూనేవుంటాడు. అసలీ మధ్య వెంకన్నకు ఆలోచనెక్క వయింది. ఆలోచనే మనిషిని కృంగిస్తుంది. మాత్యచేసేవాడాలోచినే ఆపని చేయలేదు. పాకీవాడు వాడుచేసేపని హీనమనదనుకుంటే ఎలా చేయగలడు. శ్రీకృష్ణుడు గీతలో నూలంగా చెప్పింది కూడా అదే. 'స్థిం గిర్భం జాంతానై. బంధువులూ, మిత్రులూ అనుకోవడం కేవలం ద్రుమ. మానవుడి ర్భం తన పని తాను చేసుకోవడమే. అంగుకనే

నే ధర్మమయినటువంటి యుద్ధాన్ని చేయక తప్పదు.' అని అర్జునుడికి బోధించాడు. దొరగారూ, అమ్మగారూ పికారు కడితే తన్నూ తీసుకునడతారు. పిలర్ని ఎత్తుకోవడానికి, గొడుగు వగైరా పట్టుకోవడానికి, ఆ ప్పూ డాలో చివాడు. 'ఇలాఒక్కసారేవా నేపెళ్ళాంతోపికారు కళ్ళావా? బస్టిలో కాపురంపెట్టాక ఒక్కసారేవా సినిమాకు తీసుకళ్ళిరిగావా! ఎక్కడ తీరివస్తుంది! పనున్నా లేకపోయినా లైంప్రకారం దొరగారి యింటిదగ్గరుండా వ్పించే. కుక్క జీవితం తినడి. కుక్కా కాపలా కాస్తుంది. తనూ కాస్తున్నాడు. ఇంకా కుక్కేనయం. దాన్ని ముద్దు అయినా చెప్తాను. తన్నే మోకనుగుకుంటారు. ఇలా ఆలోచించుకుని భాగపడతాడు. దొరగారి పిలలే మేనా తింటుంటే వెంకన్నకు వాడి కొడుకు గుర్తుకొస్తాడు. ఇంటి కప్పుడు నెడదామా. కొడుకుతో ఎప్పుడు ఆడుకుని ఆనందిద్దామా అనుకునే వాడు. పనంతా చేసుకుని యింటికి చేగుకునే సరికి కొడుకుని ద్రవపోయి వుండటం, వునూరు మంటూ కుక్కి మంచంమీద కూలబడటం, యిదీ వరస.

ఆరోజు దీపావళి. వెంకన్న మామూలుగా వుదయమే పనిలోకి వెళ్ళి పనులన్నీ తొందర తొందరగా చేసుకుంటున్నాడు. తనూ తలంటు పోసుకోవాలనీ, పెళ్ళాం, బిడ్డలకు క్రొత్త బట్టలు కలుబెట్టి పండుగరోజు హాయిగా గడపాలనీ అనుకున్నాడు. తను అడుక్కుండానే అమ్మగారు నెలవిసుండనుకున్నాడు. కాని పూర్తిగా నిరాశ చెందాడు. అమ్మగారు రామాట అనకపోకా ఈరోజు పనేక్క వయింది. పూవీరి తీసుకోవడానికి తీరికలేకపోతోంది. ఇల్లంతా మాడావుడిగా వుంది. అమ్మగారి నడిగి తొందరగా ఇంటికి వెళ్ళాలనుకున్నాడు. ఇంతలోనే "వెంకయ్య! ఇంకా మీ యింటికిం వెడతావ్ ఈ పూట యిక్కడే ఫోంచయ్" అంది. ఈ ఆహ్వానం వెంకయ్యవే దయతోనో, లేక వాడు నెడతే పనవడు చేస్తాడనే భయంతోనో ఆ భగవంతుడికే తెలియాలి. మామూలుగా అయితే ఈ ఆహ్వానం సంతోషంగా అంగీకరించేవాడే. కాని ఈరోజు పండుగ. పండుగపూట పరాయింట్లో భోజనమా? తనెంత తక్కువయితేమాత్రం? పెళ్ళాం బిడ్డలతో గంజి తాగినా సంతోషమేగాని ఈ పండుగరోజు దొరలభోజనమేనా తనకేంత్వప్తి? ఇలా చెప్పాలనుకున్నాడు. కాని చెప్పలేకపోయాడు. వెంకన్నకి ఆపూట దొరగారింట్లోనే భోజనం. అసలు వెంకన్నకు అర్థంకానిదే యిది. ఎంత నొకరయినా వాళ్ళకి పెళ్ళాం బిడ్డలతో పండుగరోజు హాయిగా గడపాలని వుంటుందని ఈ దొరలకు ఎలా అర్థంకాదా? అని. వెంకన్న పనంతాచేసి యింటికి చేగుకునే సరికి రాత్రి తొమ్మిదయింది. దారిపంట

మీ సందర్భమును వెంపొందించుటే గక..
అన్ని ఋతువులలోను కాపాడును

చార్మిస్ స్నో

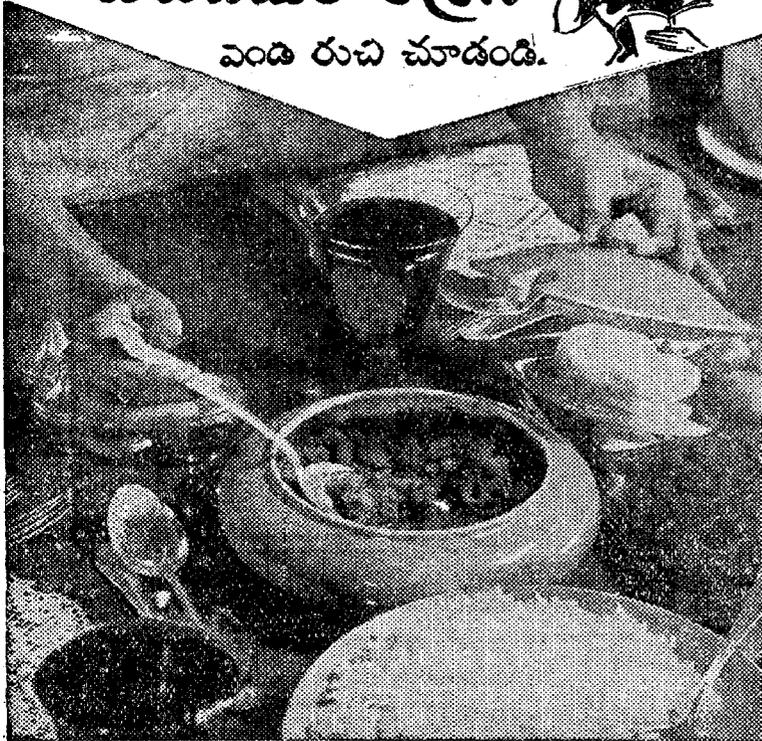
ప్రత్యేకమైన సువాసనతో కూడినది

ES 6/4

ఈ రుచియైన

వెజిటబుల్ క్రెసి

ఎండి రుచి చూడండి.

6 పెద్ద బంగాళాదుంపలు, 1 మురింగి దుంప, గుప్పెడు (రెంచి చిక్కన), 2 పెద్ద చెంచం రెక్క వలాద మాస, 5 లేక 6 కరివేపాకులు, 1 ఉలిపాయ వన్నగా ఎరిగిన ముక్కలు 1 కాచి కచ్చుడు లొక్కలోనున్న వచ్చరి బటానియ, ఉప్పు 1 పెద్ద చెంచాడు కర్రపొడర్, 1 కచ్చు పాలలో కరివేప త్రావ్ అండ్ పాల్పావ్ పేరెంట్ కార్నెస్టవర్ 1 టీ చెంచాడు.

ఇంగ్లీషు, హిందీ, లేక కమిజ్ భాషలలో మన్న ఉచితంగా ఇవ్వబడతే, ఉత్పాదకర ప్రైవేట్ కొత్త విండవంటం ప్రొడ్యుక్టు కోవం దిగువ కూపను పూరించి పంపండి. (అక్కలేని దాడకు కొట్ట వేయండి)

కపాలా ఉప్పుని విమిశ్రం 15 వయా వెవం కపాలా రిగ్లం ఇండో వంపియన్నాను.

మిస్టర్/మిసెస్/మిస్.....
 చిరునామా.....
 డిపార్టుమెంట్. APW 16
 కార్నెస్టవర్ కో. (ఇండియా) ప్రైవేట్ లిమిటెడ్.
 హైదరాబాద్ నం. 994, బొంబాయి-1.

ఉత్తమైన కాయగురంను, కోపి చాటిం బటానియో వహా పాత్రలో వేయండి. 1 1/2 టీ కచ్చుం పిట్ట పోయండి. కర్ర పొడర్, కరివేపాకులు దాదాపు వేపి కలియబెట్టండి. దుంకోవం ఉప్పు కరివేప పీడ ఇంగ్లీషులకు ఉడుకబెట్టండి. మరొక పాత్రయందు కరిగిన ఉలిపాయముక్కలను రెక్క వలాద్ మాసలో దోరగా వేయించండి. దీనిలో ఉడుకబెట్టవ కూంప వేపి, పాల మొదలైనవి పోసి త్వరితంగా కరియబెట్ట, మూక వేపి వది నిమిషాలు ఉడుకవివ్వండి. పచ్చులు కపాలిలో వడ్డించండి.

త్రావ్ అండ్ పాల్పావ్ కార్నెస్టవర్ పేరెంట్ అయివున్నది. ఈ వరికల్పాన్ని వరీడింధండి: కాచి కల్పార్చిన ఒక గ్లాసుడు వీటిలో రెండు పెద్ద చెంచం చిడుగు త్రావ్ అండ్ పాల్పావ్ పేరెంట్ కార్నెస్టవర్ వేపి కలియబెట్టండి. 24 గంటల తరువాత వహితము దానే పిచిరమైన దుర్వావన, వంకలు, హానికరమైన మూడ్ల జీవులు, లేక వరికల్పముగా ఉండును. త్రావ్ అండ్ పాల్పావ్ కారి కరికర శ్రేష్టమైన వరికలు: రైస్, కచ్చుడు పొడర్, మూసవకరమైన కార్నెస్టవర్.

కార్నెస్టవర్ కో. (ఇండియా) ప్రైవేట్ లి. ధారవరేకమువకు ఏ తెలుగు: వ్యారీ అండ్ కంపెనీ, రిమిటెడ్.

వెంకన్న ఉద్యోగం

ఒకాచే ఆలోచనలు. కొడుకు పువ్వుకులు సరిగా కాల్పాడో లేడో. టపాకాయలు దగ్గరండి కాల్పిద్దామనుకున్నాడు. కాని తీరిక లేకపోయింది. ఏం తిన్నారో ఏమో? ఛీ! ఎందుకు తన బ్రతుకు వెళ్ళాం బిడ్డల్ని ఒక్క రోజే నా సంతోష పెట్టలేనికొడికి. మనసంతా కీకుతోంది. ఏవో అరంలేని ఆలోచనలు వెంకన్నని కృంగడిస్తున్నయ్య. చెప్పలేని ఆవేదన. వెంకన్న ఇంటికి చేత సరికొడుకు నుక్కపట్టి ఏడుస్తున్నాడు. వెళ్ళాం ఎంత బ్రతిమాలినా ఏడ్చు మానడం లేదు కారణం ఏదో చెబుతాడుగాని నీళ్ళ కరంగావడంలేదు. వెంకన్న కొడుకుని తీసుకుని బుజ్జగించాడు. లాభం లేకపోయింది. కోప్పడాడు. ఉహూ! అసలే విసుగ్గా వున్నా వేమో చెతికొడి కొడుకు చెంపవీడ చరిచాడు. కొడుకు ఏడ్చి ఏడ్చి నిద్రపోయాడు. వెంకన్నకి అన్నం సహించలేదు. ర తిత్తో చూటూడలేకపోయాడు. తుక్కి మంచంలా కూలబడాడు. ఎంత మరచిపోదామన్నా కొడుకుని కొట్టిన దృశ్యమే గుర్తుకొస్తోంది. దొరగాని పిల్లలు గుర్రమెక్కించుకోమంటే సలేనవాలి. ఏడవమంటే ఏడవాలి. నవ్వమంటే నవ్వాలి. సుంజీలు తియ్యమంటే తియ్యాలి. అలాంటి తన తనకొడుకు దేనికోసమో మారాం చెసుంటే సమ్మించుకోలేక చిగుగ్గా బాదో దిలిపెట్టాడు. ఏమి న్యాయం? ఏ స రాయి పిల్లల్ని యివ్వమన్నా లేకపోయినా అలా మెప్పించడమేమి? తనకు శుభ్రమ. పుట్టుబట్టే గదాయిలాటి అన్యాయం. అప్రమత్తింగా వెంకన్న కళ్ళలో నీళ్ళు తిరిగివయ్యే ర తియ్యడంతో గమనిస్తూనే వుండి. భయం భయంగా మామూ వూరుకుంది. అసలు మొగుడు పువ్వుగంలా చేరినప్పటినుండి తనకు దూరమాటున్నాడని ర తి అనుమానం. ర తి పరిస్థితి మాసి వెంకన్నకు బాలివేసింది. ర తిని దగ్గరకులాక్కుని "ర తి! నేను మారిపోయినాను గదంటే" అన్నాడు.

"అవును. కానా మారిపోనావ్" అంది ర తి వెంకన్న కన్నీడు తుడుస్తూ వెంకన్న గట్టి నిర్ణయానికొచ్చాడు. సుండేబరువంట తీరిపోయి మైమరచి నిద్రపోయినాడు.

బారెడు ప్రాదక్కినా తండ్రియింకో మంచంమీదే వున్నంగుకు కొడుకొక్కర్య పడుతూ "అన్యాయ! అన్యాయ! దొలగా లింతి కలవు. నా దొక్కీ పోయింది" అన్నాడు వెంకన్నని శేపుతూ.

వెంకన్న కళ్ళు నులుపుకుంటూ లేచి కొడుకుని హృదయానికి హస్తకుంటూ "ఇంకేం దొలగాలింతికి? లా త్రి లి తో వేమానేకా" అన్నాడు.

క త్రి చిన్నగా నవ్వింది

